

Należy podkreślić bardzo sprawną organizację spotkania oraz gościnność gospodarzy w osobach prof. dra hab. K. Ilskiego, dr hab. Anny Kotłowskiej (prof. UAM) i dra Łukasza Różyckiego.

Piotr Kochanek – Lublin, KUL

9. UROCZYSTOŚĆ NADANIA DOKTORATU *HONORIS CAUSA* PAPIESKIEGO WYDZIAŁU TEOLOGICZNEGO W WARSZAWIE KSIĘDZU PROFESOROWI MARKOWI STAROWIEYSKIEMU (Warszawa, 12 XII 2017)

12 grudnia 2017 r., w budynku Centralnej Biblioteki Rolniczej na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie, odbyła się uroczystość nadania tytułu doktora *honoris causa* Księdzu Profesorowi Markowi Starowieyskiemu – Nestorowi polskich patrologów. Uroczystość zgromadziła licznych gości z Arcybiskupem Metropolitą Warszawskim Kardynałem Kazimierzem Nyczem na czele. Byli więc przedstawiciele rodziny, koledzy szkolni, jedyny żyjący jeszcze nauczyciel ks. Marka, wielu biskupów – kolegów lub uczniów Księdza Profesora, rektorzy licznych uczelni warszawskich i spoza Warszawy, patrolodzy reprezentujący wiele polskich ośrodków naukowych, siostry zakonne i klerycy z Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie oraz miłośnicy starożytności chrześcijańskiej.

Kilka minut po godzinie siedemnastej uroczystość rozpoczął ks. prof. dr hab. Krzysztof Pawlina, Rektor Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie, powitał Laureata, Jego rodzinę w tym brata ks. Starowieyskiego – Kazimierza Starowieyskiego (też profesora – tyle, że chemii) i wszystkich obecnych. W swoim krótkim wystąpieniu zaznaczył, że największym wyróżnieniem jaką Uczelnia może nadać swojemu Profesorowi – i nie zdarza się to często – jest właśnie nadanie mu tytułu doktora *honoris causa*.

Chór Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie odśpiewał starodawną pieśń *Gaude, Mater Polonia*, po czym głos zabrał i laudację wygłosił ks. prałat dr hab. Waldemar Turek – profesor Pontificia Università Urbana w Rzymie i pracownik Sekretariatu Stanu Stolicy Apostolskiej. W dwudziestopięciominutowym wystąpieniu, okraszonym osobistymi wspomnieniami i anegdotami, przedstawił drogę życiową i naukową Laureata. Mówił o niełatwym dzieciństwie, przypadającym na lata wojny i stalinizmu, naznaczonym zamordowaniem ojca Księdza Profesora przez Sowieców w 1939 r., o latach szkolnych, studiach na Uniwersytecie Warszawskim i w Seminarium Duchownym, święceniach kapłańskich otrzymanych w 1960 r. z rąk Kardynała Stefana Wyszyńskiego, pracy duszpasterskiej w parafii w Józefowie (jako wikariusza), o wyjeździe na dalsze studia do Rzymu, ale najwięcej uwagi poświęcił dokonaniom naukowym Księdza Profesora w dziedzinie patrystyki i patrologii. W tej części wystąpienia ks. prof. Turek zwrócił uwagę na pionierską rolę ks. prof. Starowieyskiego, na „przecieranie szlaków”, w tym kontekście wymienił badania reguł i pism monastycznych (ponad 60 tomów serii Źródła Monastyczne), apoftegmatów Ojców Pustyni, badania i wydania apokryfów Nowego Testamentu i wiele, wiele innych. Szczególną zasługą ks. Starowieyskiego było stworzenie

od podstaw unikatowej nie tylko w Polsce, ale w całej Europie środkowo-wschodniej Biblioteki Patrystycznej, liczącej dziś ponad 30 tys. tomów.

Kolejnym mówcą był sam bohater uroczystości – ks. prof. Starowieyski. Wygłosił dwudziestominutowy wykład zatytułowany „O starociach i szpargałach, czyli czego możemy nauczyć się od Ojców Kościoła?”. Na to pytanie prelegent, po wnikliwym przedstawieniu argumentów „za” i „przeciw” – zdecydowanie odpowiedział – tak! warto i trzeba! Kościół potrzebuje zdrowej teologii i opartego na niej duszpasterstwa. Ostatnią część swego wystąpienia Ksiądz Profesor poświęcił wspomnieniom ze swego życia, z charakterystycznym poczuciem humoru i dystansem do własnej osoby.

Dyplom nadania doktoratu wręczył Dostojnemu Laureatowi rektor PWT w Warszawie – ks. prof. Krzysztof Pawlina (*Collegium Joanneum*) i prorektor PWTW – prof. Zbigniew Kubacki SJ (*Collegium Bobolanum*). Następnie zebrani wysłuchali pięknej pieśni „Nieście chwałę, mocarze, Panu mocniejszemu”, ponownie w wykonaniu chóru WMSD w Warszawie.

Kolejnym, bardzo miłym momentem, było wręczenie kwiatów Laureatowi – pierwszy piękny bukiet wręczyły dwie dziewczynki z jego rodziny.

W drugiej części uroczystości głos zabrał Arcybiskup Metropolita Warszawski Kardynał Kazimierz Nycz. Z wielkim szacunkiem i uznaniem mówił o dokonaniach ks. prof. Marka Starowieyskiego, podkreślając nie tylko osiągnięcia naukowe Laureata, ale i duszpasterskie, dla którego kapłaństwo i praca duszpasterska wyrażały się właśnie w działalności naukowej. Ksiądz Kardynał wspominał też o niezwyklej erudycji Księdza Profesora, o jego znajomości literatury, archeologii, malarstwa, o miłości do poezji, o głębokiej znajomości i ukochaniu Biblii.

Ostatnim mówcą był Abp Senior Archidiecezji Przemyskiej Józef Michalik. Jego wystąpienie miało charakter bardzo serdecznych, a zarazem pełnych humoru i ciepła, wspomnień o latach wspólnego pobytu z ks. Starowieyskim w Rzymie. Kilka anegdot dotyczyło ziemiańskiego pochodzenia Księdza Profesora i jego koneksji rodzinnych.

Część oficjalną zakończył Rektor PWTW – ks. Pawlina, ale w *foyer* Biblioteki Rolniczej czekał na gości poczęstunek, była więc okazja do rozmów, a przede wszystkim do osobistego złożenia gratulacji nowemu Doktorowi *honoris causa* PWTW, ks. prof. dr. hab. Markowi Starowieyskiemu.

Wojciech Stawiszyński – Stanowisko

10. UROCZYSTOŚĆ NADANIA DOKTORATU *HONORIS CAUSA* PAPIESKIEGO WYDZIAŁU TEOLOGICZNEGO W WARSZAWIE KSIĘDZU PROFESOROWI MARKOWI STAROWIEYSKIEMU (Warszawa, 12 XII 2017)

Prezentacja działalności i dorobku naukowego Księdza Profesora Marka Starowieyskiego

1. Życie, studia, działalność. Zapewne zawsze osiągnięcia wybitnych ludzi wiążą się z ich pochodzeniem, wykształceniem, zdolnościami, pracą osobistą oraz sytuacją, w której żyją. Zasygnalizowanie tego właśnie jest celem niniejszego opracowania.